

És felkelek, és járok, és cselekszem,
 élek, mint mások, szabott rend szerint –
 s közben, titkon, a bujkáló ereken
 a lassan öló vágy mérge kering.

EZT TEGNAP ÍRTAD

Üzenetet hagysz saját rögzítődön,
 s egy perccel később visszahallgatód:
 te beszélsz, nyolc-tíz városnyira innen.
 Lefényképeznek, digitálisan –
 nincs film, papír – elég egy pillanat:
 máris ott eszed a gyümölcslevest
 a kerti asztalra tett laptopon –
 a képen kerti asztal, te s a laptop.
 És mindez egy napon. Nyomot hagyott
 a percek finom homokján a léted.
 Megcsendesült az órák árapálya,
 hogy időd titkosírását elolvasd.
 Főlé hajolsz, mint jóstükör fölé:
 magad látod – ez valamit jelent.
„A későbbi vonattal érkezem.”
Kert, házfal, asztal, képernyő, kanál.
 Kitérve múltad, karnyújtásnyira.
 Nem jelent semmit. Máris távolodsz –
 és talpad nyomát elönti a víz.

Szakács Eszter

DUETT

1. Visszautasított ósanyaság

Mindennap másvalaki néz rám a tükörből,
 és soha nem tudhatom, a tegnapi hova lett.
 Mert eldöntöttem, gyermektelenül halok meg,
 pusztulásra ítélték milliónyi életet.

Most vérdíjként kell az ő életüket élnem.
Visszavonhatatlan átok: mindennap más vagyok.
Annyi arc között nem ismerhetek magamra,
belehull az ősanyagba, mely bennem kavargó.

Néhányat megőriztem mégis a tükrök mélyén,
hogy felidézhessem a lassú virradatban,
állandóan egymásba olvadó, vak arcukat,
mely egyszerre tünékeny és romolhatatlan.

2. Tükrökben bujkáló

Úgy unok a tükrökben bujkálni.
A rám kényszerített mozdulatokból elég.
Fésülködni, szemöldököt tépni,
sálat kötni, piszkálgatni pörsenést.

Nem akarok éjszakát és tiktakos szobát,
azt várni csak, hogy elém álljon reggel,
karikás szemekkel nézni vissza rá,
mert még álmaiban sem ereszt el.

Félek már tükrökben bujkálni, hol kínzó
gondolatnál több nem lehet semmi,
hol kopott aranyú keretek közt lehet
szüntelen megszünni, megszületni.

Darvasi László

ŐSZI VADÁSZAT

A vadász torkára még a hajnali pirkadat előtt tekeredett a selyemszalagra festett parancs, miszerint a Nap delelőjéig be kell terelnie a palota udvarába a császári erdőség legszebb hím szarvasát. A férfi nem kutatta a parancs értelmét, mert egyszerű ember volt, ám a környéken a legjobb vadász. A tisztálkodás után röviden imádkozott, elszopogatott egy olívbogyót, magához vette hálóját, késeit, ezüsthívókás csalogatókürtjét, majd nesztelenül kisurrant a házból.

Egy másik parancs hetekkel korábban szólított föl hosszú utazásra négy magas rangú embert, négy főhivatalnokot. A birodalom a bizonytalanság vizében ázott. Az Első Császár összezsugorodott teteme a balzsamozás alatt fölemelkedett, s homloktól az ágyékgig vékony repedés futott végig a corpuson. Az is lehet, hogy rágyújtották az ural-